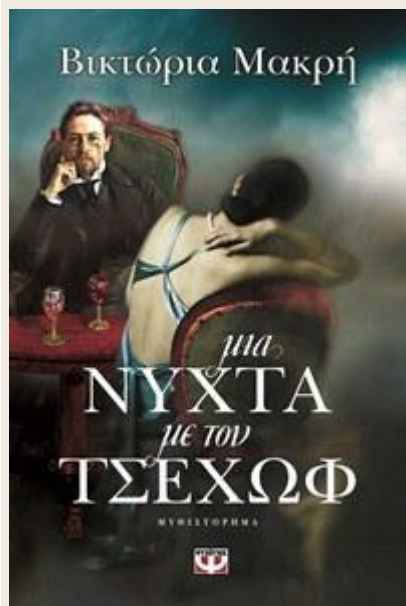

ΒΙΒΛΙΟ: Μια νύχτα με τον Τσέχωφ, της Βικτώριας Μακρή
Posted on 10 Δεκεμβρίου 2015 by paraxenesmeres

Ο Γρηγόρης Παπαδογιάννης γράφει για το νέο βιβλίο της Βικτώριας Μακρή,

Μια νύχτα με τον Τσέχωφ

Το θεατρικό έργο «Τρεις αδελφές» είναι η αφετηρία αυτού του βιβλίου αλλά και η αφορμή για να αρχίσει να εκτυλίσσεται από τα χρόνια της δεκαετίας του '60, η ιστορία των τριών κοριτσιών –τρεις αδερφές και εκείνες- που θα πρωταγωνιστήσουν στην αφήγηση. Το μυθιστόρημα συνδέεται με το έργο του Τσέχωφ με ένα τρόπο καθοριστικό, από κει νομίζω και ο προφανής φόρος τιμής στον μεγάλο Ρώσο δραματουργό. Όχι μόνο για την ηθελημένη σύμπτωση αλλά κυρίως μέσα από τις ομολογημένες λογοτεχνικές συγγένειες που διαπνέουν ολόκληρο το βιβλίο που γρήγορα βέβαια θα αναπτύξει τη δική του εξέλιξη και θα αφήσει στην άκρη την επιρροή από το θεατρικό έργο ως μία ακόμη παιδική ανάμνηση. Με διάφορες αφορμές όμως οι γραμμές του τσεχωφικού έργου επανέρχονται για να θα λειτουργήσουν ως φώτα πορείας στο αφηγηματικό ταξίδι της Β. Μακρή. Ήδη από την αρχή θα μας δώσει μια ξεκάθαρη κατεύθυνση μέσα από τα λόγια της Ιρίνα. «Τι τα ξαναθυμόμαστε όλα αυτά...» αναρωτιέται η ηρωίδα του Τσέχωφ. Ερώτημα που επιστρέφει σε ολόκληρο το μυθιστόρημα καθώς εξιστορείται η διαδρομή των τριών κοριτσιών ως τη σύγχρονη εποχή.

Το γιατί «τα ξαναθυμόμαστε όλα αυτά...» είναι μια απλή φράση αλλά υποδηλώνει ένα απο τα βασικά μοτίβα της συγγραφέως, την προσπάθεια της αφηγήτριας (μία από τις αδερφές) μέσω της μνήμης (προφανώς και της λογοτεχνίας) να ενώσει ξανά το νήμα και να αναζητήσει το νόημα του ταξιδιού της ζωής μέσα από το ίδιο το ταξίδι - κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Σε ένα κινηματογραφικό στη σύλληψη του αφήγημα με τα τοπία να εναλλάσσονται ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ιταλία, την Φλωρεντία και την περιοχή της Τοσκάνης,

την Πάτρα, την Κέρκυρα, την Χαλκιδική και άλλους τόπους, τοπία και μαζί σκηνικά στα οποία εκτυλίσσεται η ζωή των τριών γυναικών, η συγγραφέας υφαίνει έναν πολυδιάστατο ιστό ακολουθώντας τις γραμμές της μοίρας τους, που άλλοτε ενώνονται άλλοτε διαχωρίζονται, όχι όμως με γραμμική αφήγηση αλλά με την τεχνική, που επίσης βλέπουμε συχνά στο σινεμά, του προθύστερου μοντάζ. Να παρατίθενται δηλαδή τα γεγονότα με άναρχη χρονικά μορφή, μέσα από τις συνειρμικές επιταγές της αφηγήτριας. Έτσι κατορθώνει, χάρη στην άρτια γνώση της τεχνικής της μυθιστορηματικής φόρμας που κατέχει, να συγκεντρώσει, να απαιτήσει θα έλεγα, την προσήλωση του αναγνώστη, τον καθοδηγεί με μαεστρία όχι μόνο να συμπάσχει με την εξέλιξη του δράματος αλλά να τον ωθήσει στην κατανόηση ότι δεν είναι τα επί μέρους επεισόδια που έχουν την σημασία ως αυτοσκοπό στην ανάγνωση μιας ακόμη πολυσύνθετης ιστορίας με επίκεντρο τη ζωή μιας οικογένειας ότι δεν είναι οι έρωτες, οι απογοητεύσεις, οι ματαιώσεις, η διεκδίκηση έστω της ευτυχίας και της ολοκλήρωσης μέσα από την αναζήτηση του άλλου που συνεχώς διαφεύγει: το ουσιαστικό παραμένει αλλού: στην ορατή και αόρατη σύνδεση που υπάρχει ανάμεσα σε τρεις γυναίκες, η οποία παραμένει ισχυρή και αδιάρρηκτη σε πείσμα όσων συμβαίνουν στην επιφάνεια.

Ποια είναι τώρα η διαφορά της γραφής της Βικτώριας Μακρή από τις ευπώλητες κυρίες που συνωθούνται στις βιτρίνες των βιβλιοπωλείων δικεδικώντας μια θέση στην πλήξη άλλων κυριών, επαναλαμβάνοντας το ίδιο και το ίδιο τροπάρι, τον ίδιο πολυχρησιμοποιημένο καμβά: μόνη γυναίκα ψάχνει, δεν βρίσκει, δεν βρίσκει, αλλά στο τέλος η αγάπη (που λέει ο λόγος) θριαμβεύει. Αυτό το αιώνιο σχήμα διαλύεται συνειδητά από την πένα της συγγραφέως που έχει βέβαια τον τρόπο να κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη (που φυσικά και δεν είναι προνόμιο των προκάτ ροζ αναγνωσμάτων) και να μιλάει για τον έρωτα χωρίς να τον ευτελίζει και φυσικά (και ευτυχώς) να διεκδικεί δίκαια την ανταμοιβή του ευπώλητου -γιατί υπάρχουν κυρίες και κύριοι που δεν τους αρκούν τα τετριμμένα. Προτιμούν κάτι που θα τους ταξιδέψει χωρίς υποχρεωτικούς σταθμούς στο ευτελές και ανούσιο.

Προτιμούν κάτι που θα τους μιλήσει (αντί για τις αποχρώσεις ζωών που δεν υπάρχουν πουθενά) για τη ζωή όπως είναι –με αρωγό όμως τη μυθιστορηματική μαγεία. Αυτό ακριβώς τους προσφέρει με το νέο της βιβλίο η Βικτώρια Μακρή και γι' αυτό είναι ένα βιβλίο που πραγματικά θα αγαπήσει ο απαιτητικός αναγνώστης.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΕΧΩΦ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΨΥΧΟΓΙΟΣ
ΣΕΛΙΔΕΣ: 384